



Folketingets Miljøudvalg  
Christiansborg  
1240 København K

J.nr. 001-09159

Den 31. maj 2013

Folketingets Miljøudvalg har i brev af 6. maj 2013 stillet følgende spørgsmål nr. 363 (alm. del), som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Eva Kjer Hansen (V).

### Spørgsmål nr. 363 (alm. del)

Ministeren bedes begrunde, hvorfor Danmark har valgt at indføre denne særregel om Seveso-direktivet, selv om transport og midlertidig opbevaring er undtaget i direktivet. Ministeren bedes herunder oplyse, hvilke eksempler der har været på situationer, der kan begrunde at skærpe kravene ud over det, direktivet kræver?

### Svar

Jeg har forelagt spørgsmålet for Miljøstyrelsen, som oplyser følgende:

”Siden 2005 har arealer, hvor der sker en midlertidig oplagring af farlige stoffer i en vis mængde i forbindelse med transport, været omfattet af risikobekendtgørelsen. Der er registreret ca. 2-3 af denne type arealer i Danmark.

Beslutningen om, at omfatte disse arealer skete på baggrund af en anbefaling fra det såkaldte Kulegravningsudvalg. Målet med Kulegravningsudvalget var at undersøge, om risikoreglerne var tilstrækkelige til at sikre et tilfredsstillende beskyttelsesniveau. Udvalget blev nedsat af den tidligere regering efter fyrværkeriulykken i Seest ved Kolding i 2004. Udvalget fandt, at sådanne oplagssteder kan udgøre en permanent risiko for omgivelserne, uanset at de enkelte produkter kun er midlertidigt på pladsen.

Som eksempel på en situation, hvor der har været behov for at skærpe kravene, kan nævnes en risikovirksomhed på havnen i Aarhus, der oplagrer farlige stoffer i forbindelse med transport. Virksomheden ønskede at modtage og opbevare tankcontainere med 25.000 l klor. Beregninger viste, at en lækage kan føre til farlige koncentrationer og dødsfald for personer, der opholder sig i en afstand i op til flere km fra virksomheden, eksempelvis i Aarhus Midtby. For at undgå at denne situation opstår, besluttede myndighederne, at virksomheden ikke må håndtere klorene i de store tankcontainere. Virksomheden måtte således finde alternativer, eksempelvis opbevaring i mindre enheder. Derved bliver rækkevidden af et eventuelt uheld reduceret til et acceptabelt niveau.”

Pia Olsen Dyhr

/

Michel Schilling